

2η Θεσσαλονίκη τὴ 3-Ἰουλίου 1952

Σεβασμιώτατε Δεῦ.
Ταπεινὸς ὑποβάχῳ καὶ σέβῳ μου.

Τὴν ἀπὸ 17-6-1952 ἐπιστολήν σας ἔλαβα πρὸς ἀρετῶν ἡμερῶν, καὶ φρόνησα γιὰ ἑμεῖς μὲν χροιάζει, τὴν ἴδιαν ἡμέραν ἔγραψα πρὸς τὴν Θεοδοσία Εὐχέλαν εἰς Στρατοῦν, ὡχυροφόρου τῶν γιὰ τὸ λαβεῖτε τῆς, κατὰ καὶ γιὰ τὴν διαδέσσω μὲν ὅπως τῆς φανῶ χροιάζει. Μέχρι σὺν μὲν ἔχω παρεμὸν εἰδουμένων καὶ ἀγνοῶ εἰαὶ ἔχθον ἢ ὄχι εἰς Ἀθήνας. Τὸ ὄνομα τῶν λατρῶν εἶναι ἀμεμῶτος ἑναρτημένη εἰς τοὺς χωρὶν βράβει-τὸν κ. Περικλῆ τὸν σπύρισμα ἔδω μὲν εἴπε γιὰ τὰ γῆρα τῶν ἐξώσμεθα καὶ σὺν ἀρετῶν, οὐκ ἐμὲ ὁ γῆρα τῶν ἀδελφῶν τῶν, σὺν ἑσπεύειν ὁ πληροφοροσὺν σμεῖμα τῶν ἀμεμῶτος τῶν, καὶ σὺν παραμαχὶ καὶ φρονιστικῶν ὅπως ἢ δῶκε γῆρα ἔδω. Γιὰ τὸν δὲ μὲν τὸν Μηνᾶ σὺν παραμαχῶν καὶ ἐγὼ καὶ ἐνδιαφερόμεται ὅπως ἐπισημασθεῖτε διότι ἀντιμετωπίζει γῆρα ὑπόσχεση, καὶ αἰτός καὶ ἢ σιμοχῆνιά τῶν, δὲν φλαίει τῶν ὑπὸ καὶ μελαβὴ εἰς Κοζάνη ὅπου τὸν μελέθεσαν εἰς Βεροσία, διότι μετ' ἰσοσο ἐβδόμαδ. μισθὸν εἶναι ἀδύνατο καὶ σπυριδῆ αἰτός καὶ ἢ σιμοχῆνιά τῶν ἔδω, ἐπὶ δὲ Βεροσία εἶχε διεμοχῆναι ὑπὸ δωρεάν ρομῆ καὶ ἐπὶ δὲ Κοζάνη καὶ ἀρεταὶ ἐξ ἄλλων ὑπὸ μὲν καὶ οἱ φρεσβαδῶν καὶ ὑπὸ μὲν οἱ καὶ ὑπέβαλλον ἡμῶν ἔγραψον διαμαρτυρίαν κατὰ τὸν προοισαμένον τῶν καὶ Βεροσία εἰς τὴν Γεν. Διῶν. καὶ ΕΟΜΑ Ἀθηνῶν καὶ οἰαμένον ἀπαιτήσαν καὶ ἢ ἔδω ἑσπεύειν αἰτός εἶνα μετὰ ἔγραφο πρὸς τὴν Διῶν καὶ ΕΟΜΑ Ἀθηνῶν συμφορῶσα γιὰ τὸν Μηνᾶ.

Ραί τό δυνό μου γήλυα Σεβασιότατε
σα γρωίω σοι μή 7^η Ιουλίου έφεισε
ο άγιόν μου ναλά τον άμερ. Προξενίον
δίου υπράσθηκε ναί μόν δειροσε τό
Διαβαλίρον, ναί έλοι έίμαι έγκύδρα
αχέν ναί φύγω; Ο Παράγαθος θεός με
δυναίωτε δίου άγνισθμα με έπειρα
μηένταγ ώντοτε μή βοίδειόν του.

θα φύγω άωό έδώ σα 20-7-1952 θα
μείνω εν Αθήνα 2 ήμέροσ ναί θα
22-7-52 θα φύγω δια μέσου Παλίας-
Ταί σέβη μου ναί να έίμυρη έύχαριστώ
τον Σεβασιόν μου Πάτερ ναί τον νόππου τον
ναί μή βοίδειόν τον τον έύχαριστώ.

Τη δέδα καλάρα ποροί χαρημοσιόσ
εί μέρασ μου ναί θα ει γράνω-

Έσμαρνούμενη ναί έίχα ναί έίχαρίασα
δωρηώ μελέ Σεβασιότ.

Γαμου

V.C.

Οι υίόσ Πάισαγ ναί τό ωρεβάρον τον
δωόρεσαν δίου έίχαν λαυλοοσίον τό
γήλυα ναί άωολυία άγαί δίο τον ω
ναί μου έύχοντο ναό λαφίδι κ.η. - θα
τον λα'ωω ήν λυωκαία μέρα ο ίδιος

